

Esu vienusliktosė.

Anksčiau ar net negalvojau, jog ateiš laikas, kada turėsim atsiuveikinti su mokykla, mielais draugais, mokytojais, susirdo suolu. Sunku patiketi, kad po metų suaidės pirmasis skambutis, bet priimokėlius vei jau tiki...

Vienusliktosė... Mokykla... Cia prabėgo graži ausi mano metai. Dienas, praleistos mokykloje, ar neišiuoti širdyje per gyvenimą kaip gražiausi as ir prasmungiausias ūkininkas. Pirmiausia esu dekiuga mokytojams. Tai jie mane išmoko skaityti ir rašyti, skirti melg ir tiesg, gerbti žmogų. Dar mokykla mane išmoko mylėti savo miesto, savo kraštą, savo teivynę-Lietuvą. Supratau, kad teivynė-Lietuva, ta „ąšara dievo“ aky“ (Just. Marcinkevičius), laukia manęs, manus darbez. Dar mokykla mane išmoko kalbeti gražia lietuvių kalba, įtakė gubti jo ir sanguoli, išgū monius, kad giminės kalba yra „vienybės motina, pilietiskumo tėvas, valstybės sargas“ (M. Daubė). Daug ko išmoko mokykla.

Ar palejo mokykla man ir kitiems duoti daugiau? Ar galėtų ji būti

įvairėsne, įdomesne, tobulesne? Gal teertingesne?

Tarp, galičty. Juk laikas neįgalintingasai greitai bėga, vikas keičiasi, tūbelėja. Gyvenimas kelia vis naujies vi naujies reikalavimus, gyvenimą ragintę žagina tobulėti.

Vienusoliukote...

Jau norstau, kas mano mokykloje gerai ir kas blogai, kokią mokykla man labiau patinka, ką ar fainygiam. Pirmiausia kelčiamu tokius mokyklos darbo tikslus:

- a) mokinio asmenybės saviugda, nariška vi saviaukla,
- b) tearybiskas ugdymo proceso individualizavimas,
- c) mokyklos veiklos demokratizavimas, savivaldos institucijų darbo tobulinimas,
- d) kompiuterinių mokymo pletojimas realius vi humanitarinių profilių klasei,
- e) popamokinės veiklos įdomumas ir tradiciskumas,
- f) materialinės - techninės bazės stiprinimas.

Grakų Vytauto Didžiojo vidurinė mokykla humanitarinių profilių, nėkiame žinuojąs. Bet dar daug ko trūktsta. Pirmiausia mokykloje ištęgčiau lie-

tuvių vi užsiemio kalbų kabinetus.

Norečiau, kad humanitarinio profilio klasei dvibelys mokytojai pagal integruotas programas vi vykty modernizuoti; teatralizuoti renginių. Didesnis demesys turėtų būti skirtas etnosei kultūrai. Norečiau, kad mokykla taptų reikiemiu kultūros židiniu mieste.

Popamokinejė veikloje reikety nėkti, kad artimiai bendradarbiaujant mokytojai ir moksleivai Reikety keisti pertraukų trukmę. Manau, kad popamokine veiklo geriausia organizuoti pagal moksleivių poreikius; renginių, būreliai; paruoštakai kehionej. Daugelių renginių galėtų organizuoti patys moksleiviai savarankiskai.

Būtina nėkti, kad moksleivai per pertraukas turėtų kuo užsiimti: pulvertų žaidimę salė, pabeigusius pramogų kambarys, kad uverečte įėjoti į prieglobstį gatvejė.

Suslėsose moksleivai turėtų seideti po vieną - daugiau būtų vietas, užnešiniantys vienais mus kita.

Dailė, kūno kultūros, darbus pradėjiai pasirekamaisiais dalykais. Mokytojai galėtų papildomai derbtini gabiaisiais moksleivais, kurie da-

lyvanoja respublikinėse olimpiadose ir konkursuose.

Tuo metu didžiausia mokymosi problema - skirtama daug namų darbų, todėl trūksta laiko popamokinėi veiklai. Manau, joo popamokinėje veikloje labiau atsikleidžia moksleivio asmenybė, susikiama galimybė saviugdasi, savinaitėi, sadiauklai.

Mokyklos administracija turetų palaukti glaudesnius ryšius su teisėis. Kartu aptartų ateities perspektyvas, planuoty renginius vi keliunes į užsienį. Manau, kad teisų komiteto narai galėtų dalyvauti pedagoģų tarybos posėdziuose ir turetų spręsti dėmą jų balsu.

Norečiau, kad mokyklos vadovus, pedagoonus ir moksleivius siety dabštus, įdomus ir glaudes rysių.

Lietuvos mokyklos jau 600 metų. Nueitas ilgas vi garbingas keidas. Mokykla reikalinga kaip ranke; nuo, kaip motina, kaip tėvynė, todėl jai reiškia majoti, kad ji - mūsų autentičių dama. O nusi nenuime, kad už nuo bėty miehi, šviesus vi jaunkės.

Tėvų Vytauto Didžiojo a.